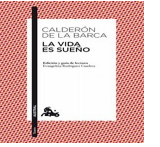
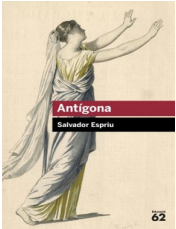
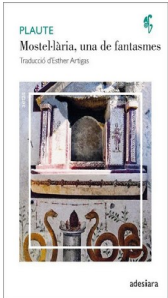

El departament de llengües del centre; català, castellà i clàssiques, ha aportat a la biblioteca de l'institut les següents lectures, obligatòries a batxillerat:

Català	Autor/a	Títol
	Maria Aurèlia Capmany	Felicitat, jo sóc una dona <i>És una novel·la de denúncia que marca una clara inflexió en la narrativa de Capmany vers un feminisme conscient que té també un vessant literari. Capmany s'encara, obertament i des de la narrativa, amb la problemàtica de la desigualtat entre homes i dones.</i>
	Miquel Llor	Laura a la ciutat dels sants <i>Narra la història d'una dona atractiva i inexperta que pensa realitzar-se a través del matrimoni amb un hereu ric d'una ciutat de comarques, Comarquinal. Aviat, però, s'adonarà de la hipocresia que s'amaga darrere d'una societat benpensant, interessada i beata.</i>
	Maria-Mercè Marçal	Bruixa de dol <i>A Bruixa de dol hi conviuen formes poètiques populars i clàssiques alhora, i imatges que reclamen una lectura alternativa i agosarada perquè expressen la seva vivència de dona i de feminista. Bruixa de dol és una obra que va d'un jo més íntim a un nosaltres col·lectiu, les dones (fades i bruixes), més èpic.</i>
	Santiago Rusiñol	L'alegria que passa. El jardí abandonat <i>L'alegria que passa (1898) planteja l'enfrontament de l'artista i la societat, un contrast entre el món ideal del poeta i el món material del burgès. El jardí abandonat (1900) és un quadre poemàtic on el jardí simbolitza la lluita entre l'individu i la realitat i esdevé el món que crea l'artista al marge d'una societat materialista i poc sensible a l'art. Ambdues obres es troben entre les més emblemàtiques de Santiago Rusiñol i del modernisme català.</i>
	Joan Salvat-Papasseit Il·lustracions de Laura Borràs Dalmau	El poema de la rosa als llavis <i>Pocs llibres de poesia han tingut tanta fortuna aquest. Des del 1923 cada nova generació de lectors i d'enamorats l'ha llegit amb autèntica fructuositat. El poeta hi recorre tot l'itinerari amorós -del festeig al comiat- en una celebració ardent de la vida, el desig i la figura sensual de la dona.</i>
Castellà	Autor/a	Títol
	Pedro Calderón de la Barca	La vida es sueño <i>La vida es sueño es el canon de la dramaturgia seria calderoniana. El tema central es la libertad del ser humano para configurar su vida, sin dejarse llevar por un supuesto destino.</i>

	Ana María Matute	Luciérnagas Un manifiesto a favor de la supervivencia del amor y una denuncia a la barbarie de la guerra. Ana María Matute nos enfrenta a las experiencias de un grupo de jóvenes, casi niños, a quienes la guerra civil ha despojado de cualquier resto de su anterior universo infantil.
	Emilia Pardo Bazán	Los Pazos de Ulloa Hacia 1880 la vida en Ulloa está marcada por la religión, la brujería, la política y las pasiones. "Los pazos de Ulloa" se sitúa en un recóndito y salvaje paraje de Galicia. La llegada a esta localidad de Julián, un sacerdote delicado y sensible, tendrá imprevistas consecuencias.
	Ramón del Valle-Inclán	Luces de Bohemia Luces de bohemia es un esperpento trágico de la vida literaria de la época. Al degradarse la realidad aparece la farsa y, en un segundo nivel, el esperpento; «Los héroes clásicos reflejados en los espejos cóncavos dan el Esperpento». Max Estrella, soñador perdido en un Madrid absurdo y hambriento.
Clàssiques	Autor/a	Títol
	Salvador Espriu	Antígona Antígona, escrita el 1939 i publicada el 1955, és el mite clàssic que permet a l'autor de dur a terme l'anàlisi sintètica, però intensa, de la lluita fratricida entre les dues Espanyes històricament enfrontades per la Guerra Civil. Antígona es pot interpretar des de diferents punts de vista, perquè el que Espriu hi ha intentat és donar-nos les «raons dels personatges», les motivacions i les justificacions per les quals cada bàndol actua. I dins aquest context, una víctima innocent que només es regeix per l'amor: Antígona
	Plaute Traducció d'Esther Artigas	Mostel·lària, una de fantasmes Després de tres anys fora de casa en viatge de negocis, el vell Teopropides torna a Atenes, on el seu fill Filolaques i els seus amics cràpules han fet de casa seva un cau de vicis, i de la seva vida, una disbauxa inacabable. Les gresques contínues i els serveis exclusius de Filemàcia, una prostituta que li te el cor robat, han fet que el jove dilapidi la fortuna paterna. Quan està al caire del precipici, el seu esclau Tranió, home astut i desvergonyit, s'empeca un seguit d'enganys per amagar-l'hi tot a l'ancià. El primer d'aquests enganys es que la casa està embruixada per la presència d'un fantasma, i, a partir d'aquí, les situacions còmiques no paren d'augmentar fins a l'insospitat desenllaç de l'obra, una de les millors comèdies que ens va deixar l'antiga Roma.